

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 09/03/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

Bài 364: Nhân duyên chín mươi rồi thì Phật liền biết

Nhân duyên chính là cơ hội và một khi cơ hội đã có thì mọi sự tốt đẹp sẽ đến. Trong cuộc đời của chúng ta, được mấy lần có cơ hội tốt? Như mọi người thấy, khi tôi gặp đĩa giảng pháp của Hòa Thượng, tôi chẳng biết Hòa Thượng là ai, chưa ai nói với tôi trên đời này có những băng đĩa giảng của Ngài.

Nhân duyên tôi gặp được đĩa giảng pháp của Hòa Thượng là do Sư bà mời tôi dạy chữ Hán. Để lên lớp, tôi phải đi từ Thành phố Hồ Chí Minh về Thiền đường Liễu Quán ở tại Bà Rịa Vũng Tàu. Chỉ riêng tiền xăng đi và về lúc ấy đã hơn 100.000 đồng. Thời điểm này tôi rất khó khăn, ngày ngày tôi phải kiếm từng đồng để mua gạo và đóng học phí cho con. Khi Sư bà gọi điện cho tôi và nói Sư bà không có tiền để trả học phí, tôi không hề suy nghĩ mà nói ngay rằng: “*Sư bà yên tâm, có tiền hay không có tiền, con đều dạy y như vậy!*”

Sau hai, ba tháng tôi dạy học thì Sư bà nhận được một thùng công ten nơ chứa Kinh sách và các đĩa giảng pháp của Hòa Thượng. Thùng công ten nơ này đã nhập kho hơn 10 năm mà không ai nhận. Nếu ai đứng ra nhận thùng công ten nơ đó thì họ không đủ tiền để trả chi phí lưu kho. Tuy nhiên, Sư bà đã chống gậy để xin về với mục đích là đem đi tiêu hủy. Chính vì nhân duyên được đến Thiền đường Liễu Quán dạy học mà tôi đã có cơ hội nghe những đĩa giảng của Hòa Thượng. Tôi vừa nghe thử thì cảm nhận rất hay.

Cho nên, để có được một cơ hội, một nhân duyên tốt không phải là đơn giản, nó xuất phát từ những cơ hội nhỏ, nhân duyên thiện lành nhỏ mà kết thành cơ hội lớn, nhân duyên thiện lành lớn. Do đó, chúng ta đừng bỏ qua cơ hội, bỏ quan nhân duyên dù là nhỏ nhất.

Có lần tôi đến Xinh-ga-po và tìm đến Tịnh Tông Học Hội, đoàn chúng tôi có 7, 8 người. Chúng tôi đang ngơ ngác tìm đường thì bỗng có người lạ tới hỏi chúng tôi muốn đi đâu và nhân duyên rất bất ngờ là cả chúng tôi và họ cùng đang

đi đến Tịnh Tông Học Hội. Thế là họ dẫn chúng tôi đi xe buýt và họ trả hết tiền xe buýt cho chúng tôi. Đây là một cơ duyên đặc biệt.

Bài học hôm nay Hòa Thượng nói: “**Nhân duyên của bạn chín muồi rồi thì Phật liền biết**”. Nhân duyên chín muồi nghĩa là thời điểm chúng ta có thể quay đầu giác ngộ, ngay đời này có thể vãng sanh thì Phật Bồ Tát sẽ tạo cơ hội tốt nhất để tiếp cận và dẫn dắt khiến chúng ta có cơ hội tốt nhất thành tựu vãng sanh. Còn người chưa có nhân duyên tốt tức là họ chưa quay đầu, chưa giác ngộ thì có cách nào để giúp đây? Làm sao họ có thành tựu đây?

Từ khi tôi không còn ba nữa thì đã cố gắng học tập, cố gắng viết chữ Hán. Tất cả là do chính mình tạo cho mình một nhân duyên thiện lành. Dù là nhân duyên nhỏ nhất thì tôi cũng phải kết tụ lại để sau này có được một nhân duyên thiện lành lớn. Mọi người thử nghĩ xem có phải mọi nhân duyên dù nhỏ cũng phải do chính mình nỗ lực không?

Hòa Thượng từng khuyên một người khi họ than vãn với Hòa Thượng là họ không có duyên với chúng sanh. Hòa Thượng bảo họ hãy đến các pháp hội nơi các pháp sư giảng pháp mà tìm việc như quét dọn, chỉnh trang hội trường hay đứng ở cổng cúi đầu chào khách và nếu có tiền thì mua kẹo tặng cho mọi người. Ngài khẳng định như vậy là đã kết duyên với người rồi. Nếu buổi pháp hội nào cũng làm như vậy thì thử nghĩ xem có nhân duyên hay không?

Chúng ta hiện có hai khu đào tạo là Hòa Phú và Sơn Tây. Nếu chúng ta đến đó quét dọn, cắt tỉa và tưới cây, lau chùi trường lớp để các con đến học trong môi trường sạch đẹp. Chúng ta làm cả ngày cũng không hết việc, một mình làm để phục vụ cho cả trăm người, thì có công đức, có phước báu không? Có kết duyên lành được với chúng sinh không?

Sách Cấm ứng thiên cũng dạy chúng ta đừng nên bỏ qua một việc thiện nhỏ. Kiến tha lâu đầy tổ, cũng vậy, việc thiện nhỏ tích tụ đủ rồi sẽ thành việc thiện lớn, “*Giọt nước tuy nhỏ rồi cũng sẽ đầy chum to*”. Đối với việc ác cũng vậy, hằng ngày chúng ta làm các việc ác nhỏ nhưng lâu ngày, việc ác nhỏ sẽ thành ác to, từ đó báo ứng sẽ rất lớn.

Hòa Thượng nói: “**Khi một người có cơ duyên chưa chín muồi thì dù bạn nói cho họ nghe thì họ như hiểu mà không hiểu.**” Dân gian ta có câu: “*Nước*

đổ lá khoai” để nói về những người này. Họ không có chút thể hội nào thì làm sao có thể cải đổi được.

Đối với người chưa có cơ duyên được độ, không phải Phật Bồ Tát không đến độ cho họ mà là họ không tự tạo cho mình cơ hội. Cơ hội hôm nay chưa chín thì ngày mai sẽ chín. Cơ hội năm nay chưa chín thì năm sau sẽ chín nhờ vào sự nỗ lực tinh tấn một cách đặc biệt của bản thân. Rề rề thì không thể có được cơ hội tốt.

Chúng ta có biết làm cách nào để kết được nhân duyên hay cơ hội tốt, cơ hội thiện lành không? Chúng ta phải quan sát xem chúng ta dùng tâm thái gì trong đối nhân xử thế tiếp vật hằng ngày. Tâm thái của Phật Bồ Tát Thánh Hiền hay tâm thái của phàm phu? Từ chỗ này, chúng ta biết rõ chúng ta có cơ hội hay không.

Hòa Thượng nói: ***“Mục đích chư Phật, Bồ Tát thị hiện ở thế gian là gì? Là giúp đỡ tất cả chúng sanh, làm cho tất cả chúng sanh bắt chước làm theo các Ngài. Một người thị hiện rất viên mãn, rất cứu cánh là Bổn sư Thích Ca Mâu Ni Phật. Ngài không chỉ đến thế gian này một lần mà đã đến 8000 lần rồi.***

“Trong 8000 lần này, Thế tôn đều làm ra tám gương tốt nhất, làm mô phạm cho chúng sanh. Mỗi lần đến Ngài đều thị hiện là một phàm phu bình thường và Ngài vượt qua phàm phu bình thường để trở về một vị Phật. Trong quá trình tu học đó, trải qua biết bao nhiêu là gian khổ, khó khăn.”

Lần mà chúng ta biết được chính là lần thứ 8000 Ngài thị hiện. Việc này Phật có nói trên Kinh Phạm Võng. Trong bài giảng của mình, có lần thầy Thái Lễ Húc có nói rằng bản thân thầy là một học trò khó dạy, không ngoan vì đã được Thích Ca Mâu Ni Phật dạy đến 8000 lần rồi mà vẫn ra nông nổi này, vẫn chỉ là một phàm phu.

Còn tiền thân Đức Phật A Di Đà, là Tỳ kheo Pháp Tạng, Ngài đã phát nguyện trước Đức Thế Gian Tự Tại Vương Như Lai rằng Ngài muốn thiết lập một thế giới Tịnh độ để làm thắng địa tu hành tiếp độ chúng sanh 10 phương. Sau đó Tỳ kheo Pháp Tạng đã dùng vô lượng kiếp tu hành để trang nghiêm cõi Tịnh độ Tây Phương Cực Lạc.

Tất cả các Ngài đều là tấm gương nỗ lực từng ly từng tý trong cuộc sống thường ngày, là tấm gương dũng mãnh tinh tấn một cách đặc biệt cho chúng ta. Không ai rề rà, không ai lười biếng, chểnh mảng.

Việc chểnh mảng sẽ khiến chúng ta rơi vào tập khí xấu ác và trạng thái mơ hồ. Mơ mơ hồ hồ thì sẽ đi về thế giới mơ mơ hồ hồ. Chúng ta làm bất cứ việc gì cũng phải luôn ở trạng thái nhất tâm.

Hòa Thượng nói: ***“Thích Ca Mâu Ni Phật thị hiện đến thế gian này đều là thân phàm phu, tu hành thẳng đến thành đạo vô thượng. Nếu bạn ở ngay trong một đời này, muốn thành tựu Vô Thượng Bồ Đề thì phải học theo Ngài tu hành. Ngài tu hành như thế nào? Trước đây, Đại Sư Chương Gia đã nói với tôi, đó là ‘Nhìn Cho Thấy, Buông Cho Được’.***

“Chúng ta học Phật mà công phu không có lực là nguyên nhân nào? Là do ‘nhìn không thấy, buông xuống không được’. Thích Ca Mâu Ni Phật thị hiện chân thật là ‘nhìn thấy, buông xuống’ một cách viên mãn. Ngài đích thật thị hiện từ một phàm phu, giác ngộ tu hành rồi thành đạo, trí tuệ Ngài hiện tiền, dọn sạch tất cả tập khí phiền não, tâm địa Ngài thanh tịnh, không nhiễm bụi trần.

“Chúng ta có thể nhìn ra được từ ngay thân tướng của Phật đã làm, từ ngay nơi hành trì của Ngài, Ngài chân thật là ‘Chân thành, Thanh Tịnh, Bình đẳng, Chánh giác, Từ bi’. Đây là tấm gương tốt nhất để chúng ta làm theo.

“Chúng ta tỷ mỷ mà quan sát, bao đời tổ sư đại đức học tập theo Thích Ca Mâu Ni Phật cũng đều thị hiện ra tấm gương tu hành tốt nhất để giúp đỡ chúng sanh.” Tất cả đều dùng ***“Giáo học Tam Luân”*** tức là dùng thân giáo, khẩu giáo, ý giáo để giúp đỡ chúng sinh. Bản thân chúng ta phải nên hướng đến giáo học này để tu hành và hoàn thiện bản thân mình.

Phật pháp là nền giáo dục cứu cánh viên mãn, không hề có mê tín. Chúng ta đang được tiếp nhận giáo dục tam luân - thân giáo, khẩu giáo, ý giáo thông qua tấm gương và sự nỗ lực hết sức của Phật và bao đời tổ sư đại đức. Việc này là sự nối truyền mạng mạch Phật pháp, đời đời truyền nhau giáo học này.

Trong “*Giáo học Tam Luân*”, điều gì là quan trọng trong thời hiện đại này? Thân giáo là quan trọng. Do đó, Hòa Thượng từng khẳng định: “*Bồ thí pháp thời hiện đại này chính là làm ra tấm gương*”. Đó là cách bồ thí viên mãn và phù hợp nhất.

Càng học, chúng ta càng cảm thấy có niềm vui dâng trào trong nội tâm bởi “*Học Phật là sự hưởng thụ cao nhất của đời người*” như Giáo sư Phương Đông Mỹ từng nói. Khi tôi phiên dịch câu nói này, thậm chí khi nghe Hòa Thượng chỉ dạy: “*Xả là đắc, cho đi là được*” tôi hầu như không cảm nhận gì. Tuy nhiên, tôi đã cố gắng thực hành và dần dần có chút thể hội.

Rõ ràng, càng cho đi thì càng có. Dễ hiểu nhất là chúng ta cho đi vật chất và có được phước báo. Khi chúng ta cho đi mà có người nhận thì chúng ta còn phải cảm ơn. Cơ hội để cho đi, cơ hội để có người nhận đều là nhân duyên tốt.

Cả cuộc đời của Hòa Thượng đã chứng minh cho chúng ta thấy. Ngài hoàn toàn tứ cố vô thân, chỉ có một mình nhưng luôn nỗ lực cho đi, bắt đầu từ bồ thí pháp, bồ thí tài, bồ thí vô úy để rồi có biết bao nhiêu người hướng đến Ngài học tập và làm theo.

Hòa Thượng nói: “*Có rất nhiều tổ sư đại đức, các Ngài không nói mà các Ngài làm để cho bạn xem, để bạn tử mĩ thể hội. Bạn bỗng nhiên hiểu ra rồi thì bạn mới chân thật có được thọ dụng. Nếu nói cho bạn nghe mà bạn không thấu hiểu, bạn không lãnh hội được là vì sao? Là vì sự hoài nghi trong tâm bạn đã đánh bật hết. Cho nên trong cách độ chúng sanh, phải biết được thời tiết nhân duyên.*”

Trong thời hiện đại này, con người gần như sống vô tâm, vậy chúng ta phải sống có tâm, tích cực quan tâm đến tất cả mọi người. Bất cứ nơi nào mình đến, người ta phải được lợi ích. Cho dù bản thân có lỗi, có thiệt thòi cũng chẳng sao vì chúng ta biết rõ “*Xả là đắc*”. Ngược lại, người nhận nhiều quá thì lương tâm cần rút, nên nghĩ đến việc cần phải cho đi.

Cho nên nhân duyên chính là cơ hội. Khi cơ duyên chín muồi rồi thì cơ hội được độ của bạn nhất định sẽ đến. Phật Bồ Tát luôn ở bên cạnh chúng ta, khi nhân duyên đã chín muồi thì Phật Bồ Tát sẽ liền đến giúp đỡ và tiếp độ chúng ta./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!